

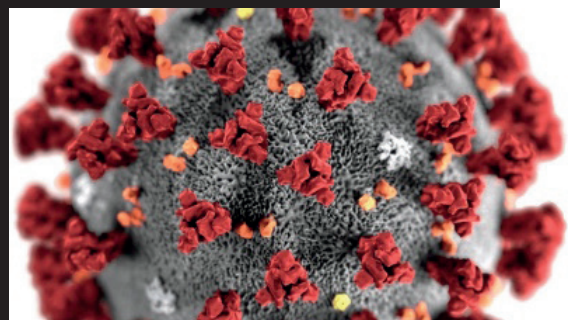
Greta har fått oväntad hjälp

Under årtusenden som gått har högtstående civilisationer plötsligt gått under som punkterade ballonger då människans strävan nått en punkt när allt gått förlorat och det blir omstart från noll. Vi vet inte alltid vad som orsakat 'fallet'.

I dessa dagar går det inte att undvika att tänka på om inte en högre makt fått nog, vi kan kalla hen 'Moder Jord'. I decennier har det pratats om klimathotet, nedsmutsningen av luft och jord och vatten. Pratats och pratats och pratats, men så mycket 'verkstad' har det inte varit. De senaste åren har vi drabbats av onaturlig hetta, extrem torka, extrema skyfall, översvämningar, jordskred, bränder och gräshoppsinvasioner av bibliska mått. Men vi bara fortsätter att skövla regnskogar, utrota djurarter, utarma haven och tömma jorden på alla resurser som går att omvandla i pengar. Vi far som tättingar kors och tvärs runt jorden och om vi bara betalar ett par tior på flygbiljetten så blir det inte någon klimatpåverkan. Förklara det den som kan.

Det här unika lilla klotet som vi bor på, den blå pärlan med sin tunna hinna, kallad atmosfären, det är paradiset och det är vi på väg att ta kål på. Maktgalna potentater i alla väderstreck hjälps åt, var och en på sitt sätt, så att mänskligheten ska nå avgrunden lite fortare. Industrier, olika företag och vi människor hjälper också till efter bästa förmåga.

Makten, guldkalven och den heliga tillväxten är det som mänsklighetens tro baseras på. Den moderna människan, 'homo consumericus', lever för att handla och konsumera. Livets högsta mening är en aldrig sinande ström av paket hitfraktade över världshaven av gigantiska containerfartyg, evighetslånga karavaner av långtradare och miljöförstörande flyg. Skogar huggs ned för att producera emballage till de så hett eftertraktade varorna. Varor som kanske producerats av småbarn någonstans 'bort-i-stan'. Oljekällor jobbar för högtryck för att hålla hjulen igång ... än så länge. Vi flyger bort på semester flera gånger om året. Vi köper nya elektroniska prylar vart och vartannat år. Vi river och renoverar. Vi bygger sopberg av funktionsdugliga produkter och ätbar mat. Vi följer slaviskt uppmaningen om att konsumera mera. Den som har mest prylar när hen dör, den vinner.

Så blev det tvärstopp på hela allt. Så sårbart var det lilla klotet. Ett ynka virus satte en pinne i hjulet. Alla drabbas. Semesterresorna blir inte av, vare sig med flyg eller på annat sätt. Vi uppmanas avstå från allt det som gett livet mening, fotboll och andra sporter, teater, opera, bio, musikarrangemang, restaurang- och cafébesök, ja allt man varit van vid. Vi ska inte ens träffas, gränserna stängs. En del blir permitterade, andra får sitta hemma och försöka arbeta, ytterligare andra jobbar ihjäl sig. Olika branscher stänger ner verksamheten liksom skolor och universitet. Företag går omkull. Pengarna tryter.

Det har bara gått några veckor sedan smittohotet i vårt land skruvades upp drastiskt. Redan har vissa börjat prata i termer om att vi måste 'offra' några för att 'businessen' ska kunna rulla på. Så kallade 'influencers' skyller coronan på de äldre i samma syfte och ondgör sig över att dessa vill leva som vanligt. Nu är plötsligt tesen att alla är lika värda just bara en tes. Linjer ska utarbetas för hur vi ska utvärdera om en människa är värd att satsas på eller inte. Vi har fått uppleva vad gemenskapen i EU egentligen går för. I det stora landet i väster har Trump redan insett att pengar går före liv och gjort en helomvändning ... igen.

I nödens stund visar det sig vem som är ond och vem som är god och vad som rör sig i huvudet på folk. Förhoppningsvis vinner de goda krafterna. Kanske kan det komma något gott ur den här prövningen. De där som spyr ut sitt hat på nätet mot dem som i nödens stund gör sitt bästa hoppas jag slingrar tillbaka ner i de hål de kommer ifrån. Deras yttranderätt gagnar ingen, minst av allt dem själva. Världen behöver inga fler onda krafter, inga 'fake news', inga syndabockar, inga 'roffare' och egoister. Kanske upptäcker vi att medmänsklighet, hjälpsamhet, hänsyn, vår hälsa, våra nära och kära och det här lilla klotet är viktigare än allt annat.

26 april 2020

Inger Klintberg Danielsson